

פרוטוקול מס' 2
מישיבת ועדת הפנים והתקיימה בירושלים
כ"ב בחשוון תשי"ב (21.11.51) ב-8.00

נוכחים: י. ספיר - יושב-ראש

- מ. אלטמן
- ח. אריאב
- י. בן-צבי
- א. פרי
- מ. תזני
- מ. ארם
- ח. מיקוניס
- ג. מועדי

חברים:

- א. ככה
- י. גורי
- ד. הכהן
- י. יסעיהו
- א. כהן

מוזמנים: מר סחר - המפקח הכללי למסורת ישראל

היו"ר י. ספיר:

מישיבה זו נועדה כדי לשמוע מפי המפקח הכללי על המסורה מקירה מקיפה על עניני המסורה. מתוך אי הכנה לא חוזמן הממונה על בתי-הסוהב, אך נדמה לי שמר סחר יוכל להגיד לנו מסווג גם בענין זה.

מר סחר:

במשך השנה האחרונה, התבססה המסורה וגדלה, אם-כי עברו עליה משבריר קשים. תקן כוח-האדה במסורה גדל אמנם, אבל לא בהתאם לצרכיה. כשקימונו את המסורה, הוטבנו מעדח שלמדה את הכעיות והחליטה להציע לממלה תקן מסרתי של 4300 איס, זה היה בזנת תש"ט, אך רק היום הגענו בערך למספר זה. כוח-האדה במסורה נחשל, איפוא, בהנתיים למעשה. מכיון שהתפתחות העניינים היא דינפית ביותר, מיניתי חזנה ועדה להציע תקן של 7000 איס, מחמבה הנוכחית של 4820 איס אתם יכולים לקבל מושג על הנפל המוטל על המסורה כיום.

לא פעם חושמעו בעיתונות טענות נגד המספר הגדול כביכול, של קציניו במסורה. התקן החדש מציג הרכב של 6,7% קציניו, 7,7% ממליה, 80,8% חוטריה. באופן פרופורציוני, זה הרבה פחות מאשר היהם בין קציניו וממליה באנגליה. את החסר ל100% אנו מחלימים עם אזרחי. מכיון שמספר החוטריה הוא כה קטן, גדול ביותר הוא הנל הנופל עליהם. אני חושב שאין עוד צורךמדינה העובדת טעות רבות כל-כך כמו שמסורה שלנו. אין מה לדבר על 8 טעות עבודה, עובדיה אצלנו גם 10, 12 ולפעמים אף 16 טעות. בזמן הבחירות קרה גם חוטריה עבדו 24 טעות רצופות, ניתן להם טעות להתקלח ולאכול אמוחה-בוקר ולחזור ליו העבודה הרגיל. דבר זה קורה לא-רק אחת לשנה, אלא לעיתים קרובות יותר.

ברוב יוזם-נותן את אותותיו גם כבריחה
 מן המסורה. אחוז הכלאי אצלנו הוא עצום. זה דבר חמור ביותר,
 גם משעמית אל תקציב: למודו של איש עולה למסורה במאות רבות
 של לירות. בתקופה של 9 חדשים - מראשון בינואר עד 30 בספטמבר -
 הפסדו מהמסורה 566 אי.ח. סתם זה, של 70 אי.ח לחוד שבמוצע,
 הוא גדול מאוד, כסאים מתפטר אצלנו, אנו מקפידים ממנו למלא טאלון
 על סיבות התפטרותו. הסטטיסטיקה שלנו מראה ה-75% בורחים מסבת
 מסורה בלתי מספיקה, 12% מסיבות מספחתיות, 13% מסיבות כריאות,
 3% החתלות, 2,5% העברות למטרדים ממזלתיים אחרים ו-4% בונות.
 אני חושב שמוץ לככות אלה, ישנן סיבות פסיכולוגיות הציניות,
 בעיקר לגבי הוצאת הויתורים. הויתורים הויתורים רגילים מאד ל-
 הלכה רוח בצבור, ואחוז התפטרות מבין בעלי הותק עלה בזמן ה-
 אחרון. זוהי אולי התופעה המדאיגה ביותר אצלנו. בזמן האחרון
 הורע מאד יחס הצבור שלנו למסורה, בעקב כל מיני מקרים הקרו
 במשך השנה. במשך 6 החודשים האחרונים, היו לנו למעלה מ-200 מק-
 רים של חכאות סוטריה, לו היו קורים במשך תקופה זו 200 מקרים
 של חכאת אזרחים על-ידי סוטרים, היותי נקרא לתת דין-וחשבון ל-
 מישהו אחר. המצב הוא חמור ביותר: מספיק סוטר ינסה לאסור את
 מישהו כרחוב, כדי שהוא יקבל מיד מכות. איני מדבר כבר על המצב
 במעברות. סוטרים רבים אינם יכולים לעמוד בזה. הסוטרים הויתורים
 בורחים כללל היחס של העתונות והצבור, לאחר המקרה של טריפוס,
 מספיק סוטר וופיע בצבור כדי שיצטקו לו מיד: "אתה טריפוס".

בתי-החפץ מספיעים על מוראל המסורה באופן
 קשה למדי. העונש המקסימלי על חכאות סוטרים הוא מרפר ימים
 מאסר, בו בזמן שבארצות אחרות זה אצול סניגל מאסר. באנגליה,
 למשל, קבל אדם לפני זמן קצר 4 סנים מאסר על חכאת סוטר. הכסלאחר
 עבודה מאומצת של המסורה בגלוי פסעים נתן עונש קטן על-ידי בית-
 המחפט, מרגיש הסוטר כאילו עבודתו נעשתה לשוא.

יתכן שלאחר הסנויים במסורה יסתנה מצב החת-
 פטריות. אך, אם המצב ימשיך כשש שהוא התקדם עד עכשיו, יהיה
 מצבנו חמור ביותר כי החומר האנושי הנכנס למסורה הוא למטה
 מכל בקודת. למסורה באים היום אנשים שלא הצליחו להסתדר בסום
 מקצוע אחר. לא רק סאיגה יודעים עברית, אלא מסורה לחס הסכלה
 מינימלית. פער היא בסיס האמוניה שלנו בית-אולפנא בעל רמה
 רצינית ונתן הרצאות לתלמידים. כיום, הגענו למצב שהיינו מוכרחים
 לנקוט טיטות למוד פרימיטיביות ביותר; אין נותנים חס שמעט
 הרצאות מכיון שאיש אינו יכול לחבינה. במקום זאת, מלמדים
 אותם בעזרה הרגמה כנגן ילדים: מעמידים אדם כנגב ומראים
 כיצד ייש לתפוס אותו. מצב חמור זה יתן בודאי את אותותיו בסנים
 הקרובות. יש לזה אפלי פתרון: להאריך את תקופת האמוניה מ-4
 חתמים לשנה, ואת זאת יודעתי לעשות. אבל יתנם קהיים סכניים
 בסיס האמוניה שלנו אינו יכול לקלוט יותר מאשר כ-200 ח-
 ניכים בבת-אחת. את תקופת האמוניה היא 4 חודשים, אני מקבל
 באופן ממוצע כ-50 סוטרים מאומניה לחודש, אך אם אגדיל את
 תקופת האמוניה נקבל רק 25 סוטרים מאומניה לחודש. מכיון שההתפטרות
 מגיעה ל-75 לחודש, הרי יחסנו למסורה כ-50 איש נוספים כל חודש.
 מכיון שאין מקום בבסיס, קיים היום מצב שסוטרים רבני לא קיבלו
 כלל אימון אלא נשלחו מיד עד התגייסותם לרחוב. מצב זה אינו בריא
 ואני נלחם כדי להגדיל את בסיס האמוניה לקליחת 800 איש. קבלתי
 כבר 100 אלף לירות מן האוצר, ודרשתי עוד 250 אלף. יתכן שאקבל
 עוד 100 אלף לירות מתקציב הפיתוח של חצי שנה זו. אם נקבל זאת,
 נוכל להגדיל את הבסיס ב-150 איש. קיימת כמו-כן הבעיה ל המדריכים.
 יש צורך לחוציא עשרות אלפים מתפקידים ולהכניסם לבסיס.

אנחנו עומדים גו בפני התפתחות גיאון-
 גרפית. אנחנו יורדים לנגב, אך קשה מאוד לחשיג את הצרכים. אין
 כלל יכולת לגייס אנשי לתפקידים רציניים יותר מאשר פסוס.

לאחר הכנות מרובות פתחנו את בית-הספר לקצינים, החקופת האמונים
תמסך עם 9 חדשים. עשינו גסיון לגיסי אנשים מן החוץ לבית-ספר
זה, באמצעות העונות, הרדיו וכדומה. הגיעו אלינו מהסר בקלות,
אבל אף אחת מהן לא הגיעה למינוימום שצבנו לנו - כלומר, לא
חיה אף מעמד עם הסכלה תיכונית. גם אחרי החופיעו איסית, לא נמצא
איש מהם כסר להכנס למית-הספר לקצינים.

מבחינה הקציבית, מצבנו אינו רע בדרך-
כלל, מכיון שלא הצלחנו להגדיל את מספר הסוטרים. למרות הלחץ
בעבודה, אנחנו מחליטים לעתים קרובות לא לקבל אנשים הבאים אלינו
כדי לא לבזבז את כספי המדינה וזמן הקצינים. מכל איש 50 -
מתייצבים למסורה אנחנו מקבלים שנים בלבד, וגם אלה אינם יכולים
ביותר. הסאר אינו מוכסרים מבחינה פיזית, חכרתית, יוסר וכו'.
גם אלה שמתקבלים אינם נעשים מיד לסוטרים אידיאליים ויעברו
סנתיים-טלוט עד שנעשה מהם סוטרים.

במסרת התנועה, למשל, היו לנו 170 סוטרים.
לרגל ריבוי התאונות בארץ החלטנו להגדיל את מספר הסוטרים ל-400.
למסרה זו הקצבתי את מרבית הקציב הגיסי של השנה, אבל, לא הצלחנו
להגיע ליותר מ-230 איש. במקרה של גיוס סוסר רגיל, אפשר להלביט
מדים ולסלחו במקומית עד יוסר ותיק יותר. לא כן במסרת התנועה:
כאן חולחים בדרך-כלל את הסוסר לבדו, הוא צריך להיות נמוסי,
הוא צריך לדעת לטלוט בעצמו ובעצביו, הוא צריך לדעת לכתוב. זה
הוא התפקיד הקשה ביותר מבחינה מסרתית. מסיבות אלה לא יכולים
היינו לגייס אלא עסרים וכמה צעדים לקורס, סגר הם אינם מגיעים
לדרגת הסוטרים הותיקים במסרת התנועה. מכיון שיחנם כבר סלסח
חברי כנסת שהגסתי עליהם רפורט ליוסב-ראש הכנסת, קרח לכס אולי
סוסר תנועה נותן לכס את פנקסו כדי שסוסמו בעצמם את הרפורט.

הנסיון שעשינו בחקופת מלחמת הסחרור להעסיק
נשים במלחמת הסחרור לא הצליח, וכעת מועסקות סוטרים רק בתפקידי
אדמיניסטרטיבים. אנו מעסיקים 200 נשים בעבודות מסריות וב-
סלפונים. הנסיון לא הצליח מכיון שהצבור שלנו הוא קשה מאד. סבות
אחרות הן ארגוניות פנימיות: כל סוסר, גם סוסר התנועה מועסק בכל
התפקידים המסרתיים בעת-הצורך, כשיסנה התקלות, הפגנה, מלחמה
במסתנים וכדומה - סולחים לפעולה גם את סוסר התנועה, אי-אפשר,
כמובן, להעסיק את סוסרת התנועה בכל התפקידים האלה. כן קימות
פרובלמות מופחתיות: הנסיון שלנו מראה שבחורח הנכנסת למסורה
מתחממת, בדרך-כלל, לאחר כמה חודשים עם סוסר, וכל העבודה שה-
קיעו בה היא לריק. כן ירדה גם הרמה האינטלקטואלית של הנשים
במסורה, אם כי היא יותר גבוהה מאשר של הסוטרים החדשים.

גייסנו השנה כמה עשרות מבני העוספים. הם סוטרים
טובים, ואנחנו חולכים ומרחיבים ענין זה. אנו מגייסים מחלקות סלמות
מבני המעוסים ליחידות גבול.

מ. ארם: לפני חצי שנה המלצתי על כמה מאנסי מעוסים, אך
לא קבלו אותם למסורה.

מר סחר: יתכן שלא נמצאו מתאימים. אלני יודע פרטים על
ענין זה ואבקם אותך למסור לי אותם.

מצב הבסחון בארץ הוא רע, ולא רק בגבולות. מ-
ינואר עד יוני של השנה נפתחו 15.400 תיקים פליליים. 8470 מהם
נודעו, כלומר גילינו אותם. החלוקה היא:

- יוד ונסיון לזרד בכתיים - 33% גילויים
- יוד ונסיון לזרד בדרכים - 32% גילויים
- יוד בהמות - 33% גילויים
- התכרצות לבתי מגורים ביוג - 20% גילויים
- התכרצות לבתי מגורים בליגה - 6,9% גילויים
- התכרצות לבתי עסק בליגה - 15% גילויים
- התכרצות לבתי עסק ביוג - 39% גילויים
- התכרצות אחרות - 19% גילויים

אחוז הגילויים של התכרצות לבתי מגורים בליגה הוא, אפוא נמוך. המסמך צריך להיות מורכב ממניעת פשעים ומגילוי פשעים, אך עבודתנו כיום היא גילוי פשעים ולא מניעתם. בנהוג בעולם שכתב מסמך עצום מועמק בכיורים ברכב וברגל ליה מניעת הפשעים. מחוסר בכת-אדם אין קיום דבר זה אצלנו. כן אין חלק מהטוטריות שלנו מאומן וחסרה להם האמביציה והיזמה החברתית לכל פעולה מסורתית כזו. לכן עברנו השנה לסיסת סלפורד, שהיא עיה קטנה באנגליה אשר מחוסר כת-אדם במסמך הנהיגה שיטה של פטרולים במכוניות. אצלנו זה נקרא "שיסת היסטר הממוצע". כל מטרול כזה מורכב מ-5 - 4 יוטרים במכוניות הקטורים באלחוט עם מרכז המקבל הודעות פאפא על מעטיר פליליה. השיטה המלאה היא המכוניות אלה מורידות יוטרים המסתובבים ברגל, ואח"כ מ ביריב אותם למקום אחר. אך מחוסר אנשים אנחנו עורכים פטרולים רק פמכוניות, מריבות אלה קטן מספר הגילויים של התכרצות לבתי בליגה. גם בענין זה ישנם הבדלים בין המקומות: אחוז הגילויים הגבוה ביותר הוא בירודליף, אח"כ בחיפה והנמוך ביותר - בתל-אביב.

הבסתון הפנימי הנרע גם בבסתים אחרים, בהסח החקלאי, למשל. בזמן האחרון קיבל הדבר ממדים מתרידים של הזמדת יכול פרדסים וסדות. הגענו לונדלזם מוחלט. אפשר אולי להבין טאדם נכנס למרדס לקסוף תפוח. אך נכנסים לזדה סנזרע עכסיו תפוחי-אדמה וגונבים אתהסחשעם. מפני המחסור בכח-אדם לא יכלה איה המסמך לעלות הרכב בשטח זה. אנו מנסים עכסיו להחלט על הענין בעקר על-ידי ריכוז יוטרים לפעולות פתע. אני יודע שבזמן האחרון חוסר המצב. כחבת האחרונה, שהוא יום מועד לגניבת פרי, אסרנו כ-70 איש וחבת לא היה אף מאסר אחד.

מצב זה בסחון הפנימי הנרע גם בבסתים אחרים: המנהג להתפרע, להתקחל, להפגין - הוא עכסיו נפוץ מאד. הדבר הראשון הקורה במקרים כאלה הוא טוטריה מקבלים מכות. את למעברת מכויתת טענה נגד הכוכנות, למל, חרי יוצאים מיד בהפ-גנח לנציג החוק הבולט ביותר באזור - לבנין הטיגרט במקום, מה-פרעים ומכים יוטרים. יח צורך להודות כאן חתיתה תקופת כח היתח פקודה לקבל מכות ולא להחזיר. אך בחרזיה האחרונים הייתי גאלץ לינות פקודה זו. הפקודה במסמך כיום היא: את ישנה הח-פרעות ומכים יוטרים, יח לחכות בחזרה - עם כל ההגבלות הקיימות, של מכות הלא לצרך ושל מכות אכזריות. יחד עם זאת, לא באו כל ינויים לגבי אסור המכות בשעת חקירה. התקבלות והתפרעות נוצרת כיום סוך טניות אחרות ונדרשת מקצין המסמך לא רק קול וקור-רוח, כי אם גם התאפקות עצמית עצומה, ולדוגמה יכול לסמס המקרה במעברת מנתי לפני שבועיים: קבוצה בת 15 יוטרים יצא למקום ועצרה, לאחר מארב, חלוסה מכריחה מאנס המעכרה. מיד יצא חמון מזוין במקלות ובמוטות ברזל והתנפל על היוטרים. את ההתאפקות הרבה של היוטרים המזוינים אפשר להבין מן העובדה ההוציאו מידי קצין המסמך את האקדה מבלי שירה בקהל. מוכן שבאותו לילה הופיע ממפקד המחוז במקום עם 200 יוטרים, אשר את מי האסר והחלטים לחקים כמבצרת החנתת מסמך. במקרה תל-מונד, למל, כשבכיסו של מיטשו העובד במחצבה התפוצצה כנראה פצצה חשודה לצרך התפארות, ומיד נוצרה התקבלות וטערה עצומה, בקריאות: "אמכת אל אידיים".

המצב בגבולות חמור גם הוא : מקרי החסנת-
 נוריות רבו בזמן האחרון. מחוץ להסתננויות לשם חוד, קיימות גם הס-
 תננויות להם רצח פוליטי בלבד. אומרים שיסנה קבוצה מופתאית
 מעבר לגבול העזחה זאת. עכ רכוי מקרי החסתננויות, קבלתי את
 אסורו של ראש הממשלה להקמת יחידה מיוחדת למחמר הגבול, ואנו
 מקימים יחידות כאלה בכל המקומות. כיום פועלת בקיפלוגה אחת כזו
 הפועלת באזור פתח-תקוה - תל-אביב, כלומר מלוד עד למביבת קלקליה.
 החבוע נכניה מלוגה חניה לאזור נצרת, ובקרוב נכניס עוד אחת לעמק-
 יזרעאל ובסופו של דבר - לפרוזדור ירושלים ולספלה. הגיוס למחמר
 הגבול הוא קל יותר מהגיוס למחסרה מכיון שהפרובלמה כאן היא צבאית.
 אין כאן הכרח שהמחגינים ידע עברית, אלא הוא צריך להיות בחור טוב
 היודע ללחוץ ללא פחד. אנו חושבים להסוך את מחמר הגבול לפרוזדור
 למחסרה: הם ילמד האדר עברית ונכין אותו לקראת החייה במחסרה.

בסוף דברי אני רוצה לנגוע בנקודה עדינה אחת:
 הספעת פקדי הדין על מצב הפסעים במדינה. איני רוצה להכסיל חלילה
 בבזיון בית הדין, ואיני חושד באיש מן החופטים, אבל יראל רחמנים
 בני רחמנים הם, וחטופטים וגם חוק המדינה אינם מסתגלים למציאות
 של קיבוץ-גלויות. לדעתי, חייבת הכנסת לתת את דעתה לענין זה. י
 יחקרה להפנים למדינה מספר חוקים, כדי להתאים את מצב החקיקה למציאות
 של המדינה; אתם יודעים את הסכנות העצומות הצפויות בנדודת, בב-
 ריחה ההמונית מן המעברות. הפתרון היחיד לכך הוא בהגבלת האנשים
 למקומות עבודתם. זה הוא, אמר, בניגוד למוסגיה המקובלים של דמו-
 קרטיה, אבל את לא נעשה זאת יסנה סכנה לאנרכיה בכל הענין הזה.

דוגמה אחרת: יונה אלמנטים האונים רוצים לעבוד ומסתובבים במחך כל
 היום בחדרות דוסטילד. הם מוכרים אחד לפני זהב האינו קים או סקי
 מוכר שאיכסללא ראה אותם. זה הוא המקור של כל האנרכיה בסטת הכלכלי
 והמדינה חייבת לדאוג לחיסול הפרזיטות. כספנה אלינו מנהל מחלקת
 הקליטה של הסוכנות בבקשה להוציא את עולי הודו החתיכו על המדרכה
 ליד הסוכנות עקב רצונה לתור להודו - הייתי מוכרת להגיד לו שאין
 לי סמכות חוקית להחזיר אותם למעברה, מכיון שכל אדם במדינה רשאי
 לחתיכו באשר הוא רוצה. כן הדבר ביחס לעברות החקלאיות: אין זה
 מספיק לעצור את האיש, אם החוק נותן לו עונה קל אין ערך למאסר
 זה. יש כאן, איפוא, שתי בעיות: איזה מכשירים תתן הכנסת בידי
 בתי-הדין וכיצד ישתמשו בהם במכשירים אלה. ארצות נאורות רבות החליטו
 זאת האנשים המסוכנים לחברה יש לבודד לתקופה ארוכה ביותר. באנגליה
 ובאמריקה יחנו היו חוק, האדם שפסע הלום פעמים באותו פסע, חייב
 בית-הדין לתת לו 15 שנות מאסר. אצלנו, יסנו גנב מועד, רזנאל סמו,
 הוא אבות אבותיהם של כל הגנבים בתל-אביב. הוא היה נער קורדי
 שכזמן הגירוש מיפו התחנך אצל כדוים ולמד להיות על הרבו. בזמן
 חבריטים הוא התעסק בשוד דרכים ועכשיו עוסק בגנבות. הביאו אותו
 בפעם ה-39 לדין באשמת שיפוס על צינור ובגניבת בלילה. הוא קיבל
 18 חודש. כן יסנה אצלנו תופעה מוזרה של עונשי מאסר המתרצים ביחד:
 תופטים גנב, הוא בורח מן המשטרה, יורה בסוטרים, נתפס, בורח שנית,
 נתפס טוב ומכה סוטרים. יש לו איפוא 7 עבירות. הוא נתפס על העבירה
 החמורה ביותר ומקבל 4 שנים. על כל עבירה אחרת נותנים לו עוד שנתיים,
 או 3 חנים. אך בפסק-הדין נאמר שהוא ירצה את כל המאסרים יחדיו,
 כלומר יסב רק 4 שנים. אסור לנו להחזיק איש במאסר למעלה מ-48 שעות.
 מוציאים אותו בערבות, ואין שום קושי לפושע במדינה לקבל ערבות
 מכיון שיסנה אנשים פרנסתם בכך. על ערבות של 1000 לירות עד ליציאה
 מבית-הסוהר מקבל הנותן 250 לירות. עתה, כשיוצא הפושע בערבות,
 אין הוא מחסס לבצע פסעים מנוספים מכיון שהוא יודע שירצה את כל
 העונשים יחדיו.

יש לנו כיום פושעים בעלי שיעור בינלאומי.
 חלילה נתנה לנו הרבה מאוד בוסת זה. אנחנו תופטים לעיתים גנב
 וחולחים את שביעת אצבעותיו לאירופה. מתקבלת אז קופח עצומה של חרצים.
 אדם שנמלט מן החוק, גם אם אינו יהודי, עולה לארץ ומוצא לו פח
 מקלט. על ענינים אלה היו לי שיחות ארוכות עם הר המספטים הקודם והחדש
 ועם ראש הממשלה. הבעיה היא, לא רק בחוק, אלא גם בסופטים החם רחמנים

בני רחמינו: הבוקר קראתי בעיתון, וכמעט שקפאתי מן המכונניה, טגבר שאנס ילד ה ב' 6 במגדל-גד נידון ל-6 חודשי מאסר. לדעתי, חייבת ה-כנסת, בסעיפיה ידועיה של החוק, להשיל מינימום של עונש. בארצות אירופה נוחגים לקבוע בחוק מינימום ומקסימום של עונש. בימיה האחרונים הובאו איש לדין על הכאת חוטריה, והחופש נתן לו 3 ימי מאסר.

הכנסת הראשונה העבירה חוק המחמיר את העניינים על עבירות כלכליות. אתן לכם סטטיסטיקה מאלפת מאוד על ה-נעשה בשנה זו: מהוך 512 משפחות על עבירות כלכליות שהתקיימו מ-1 במרץ 1951 עד 30 בספטמבר 1951 - נידונו 74 לערבות להתנהגות שובה, וזה כיום המוצא השוב ביותר של המשפט. 427 מקרים נידונו לקנסות פעושים, רק 3 נידונו לקנסות של יותר מ-200 לירות. רק 8 נידונו למאסר, 1 לחצי שנה, 1 ל-10 חודשים והסאר ל-3 חודשים ומחות. השוק השחור כרת במדינה לא-רק בגלל המחסור במצרכים, אלא גם בגלל העובדה שהעונשים שננסטסוכנבים. הכנסת חייבת לחשוב על דברים אלה גם איננה רוצה שהחייב במדינה יהיו בלתי-אפשריים.

ישנה בעיה קשה יותר: בני-הסוהר במדינה מלאים. קיבלתי אתמול מהנהלת בית-הסוהר הודעה שהם אינם יכולים לקבל יותר אסירים. יש לנו כיום כ-600 אסירים והמצב הוא חמור מאוד בשעת זה. לפני יציאתו לחוץ-ל-רץ, שיתרר שר המשטרה כמה עשרות אסירים שנידונו לחקופות מאסר קצרות, הפיתרון צריך להיות לדעתי במחנה עבודה. מותר שאסירי שנידונו לתקופת מאסר קצרה ייצרו חוצרת חק אית או תעשייתית. חקמת בית-סוהר חדש הוא ענין ארוך מאוד. יש לנו נסיון עם קבלנים, השגת חומרים וכו' בכנין בית-הסוהר ברמלה. חקמת מחנה עבודה אינו דורש זמן רב, והיה פותח את הבעיה.

היו"ר י. ספיר:
החברים יכולים עכשיו לשאול שאלות, ולקבל תשובות. אחר-כך את תשובת מר סתר. כוונתנו איננה רק לקבל שעור בענייני משטרה, אלא גם להגיע אחר-כך למסקנות. יתכן שתפוא שנצטרך גם לערוך דיון על שאלות אלו.

מ. ארם:
(א) רשותי לשאול כמה קצינים, סמלים ושוטרים ערבים ישנם במשטרה. אני תדעה לומר שהמלצתי על כמה ערבים לקבלתם כקצינים ושוטרים למשטרה, אך איש מהם לא התקבל.

(ב) האם אין צורך לבדוק את סיכום של השוטרים ויחסם לקהל, בפרט בהימצאם באיזור הערבי? אני אומר זאת מכיון שניחקלתי בדברים חמוקים מאוד. דעה למשל ענין בזמן הבחירות ביפו, שרק במקרה נגמר בשלום, בגלל יחסו של סמל משטרה לערבים שם. סמל זה מקבל הלשנות, ודוחף אתרים להלשנות. אינני מקבל אתריות לגבי איש זה.

(ג) האם אין מר סתר סבור שקיימת גם מגמה סוליטית בקבלת קצינים ושוטרים למשטרה? יש לי הרושם שאנשי מ"ס רבים במשטרה התפוטרו.

(ד) אני רוצה לשאול אם אי-אפשר לקיים את המשמר-האזרחי על-ידי המשטרה, מכיון שאין זו אשמחה של המשטרה שאין היא יכולה לתפוס תמיד את הגנב. כן הדבר ביחס לגנבות ב-תקלות; אין אנחנו יכולים להשיל את כל השמירה כאן על המשטרה, וכל ישוב צריך להשתתף בשמירה על רכושו ונפשו.

(ה) אם-כך אני מבין את השעם לפקודה שניתנה למשטרה לחזור מכות, אני חושש מאוד למראה זה. אני חושש שדבר זה ירחיק את המשטרה מאחדת דעת-הקהל. אפני חושב שיש למצוא דרך אחרת כדי לתסוך לנו את הפנטסיה של מכות הדדיות.

א. אלטמן:

(א) - שמענו שהמסכורת הקינה במחשבה
היורחה את אחת הגורמים להתפטרות ולאי-
המשויכה למחשבה. רציתי לדעת מהו המצב עכשיו בשם זה, בהתאם לדירוג
החדש.

(ב) - שמענו כאן שאימון נוסף עולה בכסף
רב, אך הוא עלול להתפטר אחרי אמוניו. האם אינו קיים חוזה לתקומה
ממוסכת עם המתגים, כדי שהמסורה לא תהיה פרוזדור לכניסה ויציאה?
האם אפשר לדעת מהו בערך מספר החוקים במחשבה שעזבו אותה מאז
קדם המדינה? אני כואל זאת כדי הנדע מהו בערך כוח-האדם הנצטרך
לדאוג להצבסתו למחשבה.

(ג) - האם אפשר לקבל מספרים על הצבדות
כנפש וברכוש שקרו עקב כעולות המסתננים מאז קום המדינה? שמעתי
מכיו מנהל מחלקת ההתייבות בישיבת ועדה הכספית של הסוכנות כי החוד
בגבולות מקבל מספרים רציניים מאוד, אוספים כספים בכל העולם, והם
הולכים כאן לשמיון. האם יש למחשבה מספרים על מסתננים שבאו הנח
לישיבת קבע?

מר סחר:

יש לנו כיום כ-230 ערבים במחשבה. עד
סוף שנת התקציב יהיו לנו לפחות 150
ערבים נוספים. הם יהיו אז איכרא כ-10% בכוחה של המחשבה. באיזורי
המשולש ישנה מחשבה כמעט כולה ערבית, בעקב הסכם רודוס. כן הדבר
באיזורי אחרים בגליל המערבי, שמתוך קטיף דיוק אנו מחזיקים שם
שטרות ערבית בעיקר. בשביל מלחמה בהסתננויות גייסנו יחידות
מיסויים של מוסלמים, נוצרים, אבל בעיקר דרוזים וצ'רקסיה הנוטים
יותר למלחמה. ישנה בגליל תחנת מחשבה שה"מלא רכא" שם הוא ערבי
הכותב עברית ומנהל את היומן. יש לנו במחשבה 30 קצינים מהמיסויים
וכמה עשרות סמלים. אין לערבים במחשבה שום גבול בעלייתם בסולם
הדרגות. התמול, למשל, קיבל קצין צ'רקסי כוכב שני. אינני יכול,
כמובן, לחשוב קצין ערבי בתל-אביב מכיון שלא ידע איך לנהוג
ולדבר עם העולים השונים.

בשטח הערבי דוקא נכוח מאוד המינהג של
תלונות. אני מקבל יום-יום מברקים, מכתבים ותזכירים מאיזורי
ערבים ובהם תלונות על המחשבה. על מקרה, מרש למכתב אנונימי,
נבדק. אינני מוכן לערוב שאין פה ושם מקרה שערבי מקבל מכות, אך
כשהיו אינצידנטים בין בחורות יהודיות וערביות, ויסלנו את הענין
כזרוע נטויה תוך 24 שעות. לפני זמן-מה. כשהוסיע קצין מחשבה מן
המטה בבית-הסוהר בבאר-שבע, ראש שם בידואי מסתנן שלחור נפוחה.
הקצין ערך מיד תקירה ושוטקיה הוענשו. אין במחשבה, איכרא, כל יחס
רע לערבים. לחיפך, אני חושב שאנחנו רגישים יותר מיד בשטח זה.
לא אוכל כאן לענות על תלונות נגד רשמים במחשבה, ומוטב לפנות אלי
בענין זה בכתב.

אינני מסכים לדעה שיש מגמה פוליטית
בקבלת שוטרים וקצינים. המחשבה ישנה קצינים גבוהים חברי מפ"ם.
ישנו, למשל, חבר קיבוץ, איש מפ"ם, שפעד נפה במחשבה, ולו רציתי
היה אפשר, הייתי יכול לעשות זאת בנקל על-ידי העברתו למקום ממוחק
מקיבוץ, לנגב למשל. לא שיתוי זאת, הוא אחד הקצינים הסוביים ביותר
שיש לנו, מסרתי לו איזור עם יישוב ערבי לא קטן. היה מקרה אחד
שפטרתי אותו בתל-אביב ורק אחד-כך נודע לי שהוא חבר מפ"ם. היה
אז בדרך לכזר חכמה וחוא אמר לקצינו אינו רוכח להסתחך בזאת.
הסברתי לו שפירות הפגנות מהווה חלק מהפידו של שומה, ואם אינו רוצה
לעסוק בזאת, הוא צריך לבחור לו מקצוע אחר. מחוץ לקצינים הגבוהים
שאני מכיר באופן אישי הם דעותיהם. אינני יודע לייזח מכלגח משתייכים
הקצינים, הסמלים והשוטרים במחשבה, ואין לנו שום רישום על כך.
אני רוצה שתצינו לי דוגמאות של אנשי מלגות המתאימים למחשבה,
התוצבו אצלנו ולא התקבלו.

הרעיון של המשמר-האזרחי עלול לפתור בעיות רבות של המשטרה, ועשינו מאמצים נואשים לקיים אותו. משטרה מתנדבת היתה קיימת פעם בתל-אביב והיא קיימת היום במקומות הראשי העיריות ערים לענין זה. עסק זה לא הצליח כי רוח ההתנדבות בציבור ירדה. אפשר לעשות זאת היות רק על-ידי החוק. על זה אני מנהל מסא-ומתן עם הצבא. ישנו טוג של אנשים שאינו כא בחשבון לתפקידי קרביים. למה הם אנשים שלפלה מגיל 39, והמשטרה יכולה להעזר בהם מאוד. משרתנו היא שהם ישרתו את הקופת המילואים שלהם **במשטרה**. מצד אב"א היתה תגובת חיובית לענין זה, אך איננו יכול עוד לומר כיצד יסתכל הדבר. הצבא מעונין בזאת, כי על-ידי כך יוכל בשעת הצורך לגייס את השוטרים הצעירים לתפקידי קרביים. לדעתי, יהיה צורך לאפשר לאיש לבחור בין שירות מילואים בצבא ובין זה שבמשטרה.

גם אני בדעה שספקטל של מכות אינו נעים, אך זוהי המציאות המרה בארץ. את הפקודה הזאת נתנו לראשונה בעת הפגנה של כמה מאות פרטים מוסתים ליד בנין הסוכנות בתל-אביב. הם היכו את השוטרים, והללו היו מוכרחים לספוג מכות, ועלכונות ויריקות. נתתי אז פקודה לפזר את ההפגנה בכוח, ובמשך שתי דקות הוחלש סדר במקום, ללא כל פצושים רציניים. התופעה של הושר העומד ומקבל מכות מבלי להגיב היא מסוכנת למדינה ולפרסמיו של החלואן והכנסת.

מצב המשכורה לפי הדירוג החדש הושב בהרבה. זוהי תוספת של 15 ל"י לחודש. נוסף לזה אין הושר צריך להזדקק לשוק החור. המגמה שלנו היא לשחרר את החושר מן התלות בשוק האזרחי. זהו פתח לחטא כשהושר העומד בתור לירקות עוצר את עיניו כשהוא רואה את האספה העומדת לפניו מחלמת 40 גרוש לקילו עגבניות. משרתנו היא להקים מפעל צרכניות, ויש לנו מסא-ומתן על הכללה החושרים במסגרת התק"ג. אני מניח שהשושר יוכל אז להתקיים עלבמשכורתו.

המתגייס למשטרה חותם על חוזה ל-3 שנים. אבל פקודת המשטרה נותנת לו אפשרות חוקית לעזוב את המשטרה על-ידי הודעה למנרע של 3 חודשים. אין המשטרה דומה לצבא, ששם מוכחת החיל לעבוד במסגרת המחלקה, הושר מוכרח לעבוד באופן עצמאי, על-ידי גילוי וזמח מצדו. כשאין ברצונו לעבוד, מוכרחים לפטר אותו.

איננו יודע כרגע מהו מסכר השוטרים הוותיקים שיעזבו. כן אין בידי עתה מספרים על האבדות בנסח ובכרוש בעקבות העולות המסתננים. אוכל לממור פרטים על בישיבה הבאה. אין כיום כמעט כל הסתננות לישיבת קבע. ההסתננות כיום היא למשרת הברה ושוד. והברחות קיבלו קנה-מדה גדול מאוד. סיבתה היא - התחסור, העוני והרעב מעבר לגבול. דינו של המסתנן אחרי שנחטס הוא גירוש. לדעתי היה צורך להעניש את המסתננים ורק אחר-כך לגרסם. תכסנו כבר מסתננים בכעס ה-10.

2. חזוני:

אפשר לחסדיה את בעית כוח האדם לשמירה באיזוריה חקלאיים על-ידי הטלום לאנשי המסקים עבור שמירה. הוא הדין ביחס לשמירת הגבולות. למרות המחסור בכוח אדם מפריש כל מסק-ספר אנשיה לשמירה, ודבר זה כרוך בבעיה כספית. יש, איבוי, מקום לגייס במסגרת משמר הגבול אנשי מסקים יהיו מרותקים למקומותיהם.

ביחס לגיוס מועמדיה לקצינות למשטרה - האם נעשתה עבודה בקרב ארגוני הנוער ובקרב הנח"ל ללא כל אנהיו הולכים להתייבות?

קיימת הבעיה של בחור דתי הרופע להתגייס למשטרה. איננו מתכוון להכנס לפרובלימה הכללית של השבת בנדינה, אבל אני רוצה לשאול אם מאפשרים ללשומר-סבת הנחות מסוימות כדי שיוכל להכנס למשטרה?

מ. סחר:

בעיה הסמירה במסקי הספר היא שבאית
ולא מסטרתיית. ביחכ להחלום לאנשי המסקים
באיזוקיה חקלאיים עבור סמירה - אני מסופק אם מסרד האוצר יוכל לעמוד
בתשלום הכומים כה גדולים. בגיוס אנשי מסק מרותקיה למחמר הגבול,
אני רואה לכנה. עם קתי ביפוי חברישיה בענייני הנוטריר, ואני יודע
שהם קבלו מזכורת אך עבדו במסק. מסר הגבול בנוי על ניידות, כי
אין זה מצב בריא לחזיק יחידות מסר גבול במקום אחד. זה עלול לגרום,
למשל, לפתוי של הברחות.

גיוס קציניו במסגרת אקדמי הנוער יכול
היה להיות דבר מצוי, אך אנחנו יכולים לקבל אותה רק לאחר שיחרורם
מחצבא. יש לנו מחא-ומתן עם הצבא על הקמת יחידת גיוס מסרתיית בכסיסי
הזחרור של הצבא. לא עשינו זאת עד עכשיו בגלל הנאי המסכורת.

אענוה גלויות להאלת הדת במסרה: כסויים
מחגיגים למסרה, אני מוכרח לטאול אותה אם הוא מוכן לעבוד בשבת,
ולא - אינני יכול לקבל אותה למסרה. היה לי בענין זה מחא-ומתן
ארון ומיגע עם הסריי הדתיים ועם הרבנות. איך מסרה שאינו עובד
בשבת - הוא בעל זכויות עצומות. כדי להיות חפסי בשבת מוכן הוטר
לעבוד יותר מיום אחד נוסף בחול. איננו יכולים איפוא ליזור במסרה
מעמד בעל זכויות כלה. כל עבודה בשבת במסרה מהווה חילול שבת:
יש לדרך לנכוע, לכתוב וכו'. לפי החוק, אין ערך לעדות הוטר אם הוא
לא רשם אותה מיד ביומן. אני חומר בקפדנות על כהרות המסבחים ה-
עברייים במסרה. זאת, מכיון שיחנם אצלנו הוטריר דתיים, אך מבינים
התפקידר מחייב גר חילול שבת.

מ. חזני:

האם אין תפקידיי במסרה היכולים להעשות
ללא חילול שבת? ישנה עשרות הוטריר
כתל-אביב ויכו העורכיי סרוליי ברגל.

מ. בחר:

אם יש סכרול בשכונת-החקוק, מוכרחים
להסיע את הוטר מתחנת-המסרה כיפו.

ז. מילוני:

אתחיל בהערה כללית לדברי שר המסרה:
בעני הדבר למסרה שהיא מחסית מונא
כתוספת כוח אדם ובחוקים ופסקי-דין חמוריים. אבל, כל הפרסה הזו היא
בעיה חברתית סוציאלית. את בעיה המעברות, ההפגנות, הפרזיטיות וה-
נדידה - אי-אסר לפתור בשום מסרה וחוקים. זוהי טאלה של המסר.

ברצוני לטאול מספר טאלות קונקרטייות:
האם מבדילה המסרה בין אמיר סוליי וכליילי? במסרה הברזית היתה
דה-פקו סרודורה מיוחדת לגבי האסיר הכליילי. יש לי רושם שבמדינת-
ישראל הוטר את הגבולות וקיימת רק מעמד של עבריין פליילי. יש בענין
זה גם סמירה מסוימת: בזמן המאזינים את העבריין הסולייטי באופן פליילי,
מגידיה לו גם גליון עבירה פוליטית.

האלה הנייה: האם ביעה-אנבעות היא חובה
כללית במדינה? האם אין זה סכר לקצינים פלייליים? האלה נוספת: לאור
חוסר כוח האדם במסרה, האם אין היא מעמיסה על עצמה תפקידיה בלתי-
נחוצים בקרר למחפסי סרס ומאסרי סרס של אנשי הבור, בעיקר עתה כחאין
חום ארגון מחתרת?

האם קיינו הכדל בנוהג של המסרה לגבי
יהודים וערביים, בעיקר בשחתי הממשל הצבאי? עד כמה זאני יודע, קיים
דבר כזה לרעה הערביים. לאור המחסור בכוח אדם, מהו האחוז של האנשים
המועסקים במסרה הפוליטית הפועלת נגד מטלגות הממאל?

אני חושב שקיימי ארגון הברחה דו-לאומי
סמטתחכים בו ערבים מארצות זכנות ויהודים הקטורים אתם. לדעתי,
זהו ארגון מסועף ורחב ממדים, ויש צורך לשייב-לב גם לצד היהודי
של הארגון הזה.

מר סחר:

אני מסכים עם מר מיקוניס לקיימת גם בעיה
סוציאלית. אך מכיון שפנינו חבר כנסת,
מחסידי רק לעסוק בצד המסחרי של העניין. בהזדמנות זו, אני רוצה
לדבר על עוד בעיה סוציאלית - בעיה הנוער העזוב. לדעתי, זוהי אחת
הבעיות החמורות זאת כירותיה ~~כל~~ ככל בעוד שנירמספר. ישנם בארץ
מאות ואלפים בני-נוער עזוב המהחנכים למעשה פסע. הפוסעים המסוכנים
ביותר בארץ, אינם כיום עולמי חדשים, אלא בני הארץ שהתחילו כ-
פוסעים צעירים והתבגרו. לדוגמא - בנונית פדמסקי. אני מהלכס מאוד
בבעיה זו, ורק בשבוע שעבר נפגשתי עם ראס עריה חל-אביב כדי לסווחת
אתו על בעיה זו. לו היו ברשותי תקציב וכוח אדם, הייתי מתחיל
בפעולה בקרב הנוער העזוב, באמריקה למשל כהחו קלובי של המסורה
לנוער. אני פוחר קצת מהסתבכות כוליפות על-ידי ענין זה. אך, אם
לא ימצא גורם אחר במדינה, הצורך המסורה לפעול.

אין המסורה מבדילה בין אסיר פוליטי ופלילי.
אין אצלנו עבירות כוליסיות, אלא פליליות. קורה שאני מוכרח לייחס
לאנשי מכלגות עבירות פוליטיות. היה הרבה יותר פשוט לו חברי מיקוניס
היו מבקרים רשיון לערוך הפגנה. היו נותנים להם את הרשיון, אך לא
יחכן להמסורה העכנו. עין כשמישהו עובר על החוק.

החוק טובע מאתנו לקחת טביעות-אצבעות מכל
אדם שנאשם בעבירה פלילית כדי שנוכל למצוא פרחים על עברו ולהגישם
לסווח לפני מתן פסק-הדין. יש בארץ מושגים נלווים ביחס לטביעות-
אצבעות. כשנשעה לאמריקה, הייתי מסכרה לתת את טביעות-אצבעותי.
אינני מקבל איש למסורה לפני בדיקה עברו על-ידי טביעות-אצבעות.
נציבות המנגנון פנתה למסורה בקאלות על עברו הפלילי של סקידים.
אמרתו שיש לי צורך, לשם כך, בטביעות-אצבעות ונציבות המנגנון לא
יכלה להסכים לזאת. גיין נציבות המנגנון יודעה, לכן, כלור על עברם
של נקידים. את סודמסקי, למשל, גילינו כסקיד מכס. אין ערך לשמות
של אנשים שאסור בקלות לסנווחם. אבל, מתוך 7 מליון טביעות-אצבעות
חנבדקו באמריקה ~~אין~~ ~~אין~~ טביעות דופות, ויש לנו במסורה מפענחים
מצויינים במקצוע זה. אין צורך לראות טביעות-אצבעות כאקט פוליטי.

כפעד הראשונה המעתי כאן על קיומ מחלקה
פוליטית במסורה, ואינו קייר במסורה תפק של מר מיקוניס. אגב,
באמריקה לוקחים מכל חינוק את טביעות-אצבעותיו, מכיון שחם אינם
מתנייר לעולם. מי יתן להיו מנהיגים גם בארץ טביעות-אצבעות כללית.
איני יודע על קיומ האלון פוליטי לעברין פלילי, ואני מוכן לבדוק
את הדבר.

אין המסורה מעמיסה על עצמה תפקידים מתוך
לאלה החוק טובע ממנה. אין במסורה זה הכול בקבלת יהודים וערבים.
לגבי היחס למסתננים, ישנן הוראות חמורות, וברגע שאוסריר מסתנן
אסור לגעת בו.

אינני יכול לענות על השאלות ביחס לממל-
הצבאי, מכיון שאנחנו מהווים עם מכחיר בידי הצבא. בחאלה זו יש,
איפוא, למנות לשם הבטחון. אין איש מועסק במלחמת נגד החמאל. נכון
הדבר שיש ליהודים קשר בעסקי ההכרחה של העכבים אבל, זה נעשה רק
באיזורי גבול האין הם כפרים ערביים. כל מי חושב על הגבול עוסק
בהכרחה, לרבות קיבוצים. אינני מוכן לערוב גם על אנשי המסורה, אבל
אנחנו מעניינים על-כך ככל הומר-הדין. אנחנו לא מרשים לחוסר לקנות

קוממה היגריות במחולק. אנחנו נלחמים נגד החברות במידה יכולתנו
ואוסרין עשרות יחודיים וערכים על עסקי הברחה.

א. פרי:

הדיון על עניני המסחר מ-6.3.51. בפעם
2 נאמר: "ועדת הפנים ממליצה לפני השר המסחר על מינוי ועדה לבדיקת
מנגנון המסחר, סדרי המסמעת. הקפדה על מילוי הוראות המסחר על היחס
לאזרחים! דין-וחשבון הועדה ימסר על-ידי השר לוועדת הפנים."

רציתי לדעת אם נתמנתה וועדה שכזו, ואם
נתמנתה - מדוע לא נמסר דין-וחשבון כזה לוועדת הפנים והאם יש לנו תקוח
לסמוע בקרוב דין-וחשבון כזה.

רציתי לדעת כמה מבין המתפטרין והמפוזרין
מן המסחר היו בעלי דרגות, סמלים ומעלות. מר כתר אמר כאן, אין
הפליה בקבלת יוטרים, בגלל דעותיהם הפוליטיות. רציתי להביא דוגמא
אחת: עוד לפני פיזור הכנסת הראשונה הגשתי לשר המסחר טאילתה
בנוסף זה: לפני זה נתפרכמו מודעות שכל יוטרי או כמל סרוצה להיות
קצין, צריך לעבור 5 בתי ות. הימל גבאי מירושלים קיבל לפני כמה
חודשים תודת הופעה כדי להתכונן לבחינות, אך למרות שלא עבר אותן
הועלה לדרגת קצין, בו בזמן הערות סמלים האברו את הבחינות והצטיינו
לא עלו בדרגה. בקשתי לדעת אם הוא הועלה בדרגה מסוים הצטיין בפיזור
ההפגנה נגד רוברטסון והכאת נערים מהנוער-העובד והזומר-המעיר, ומתי
הצטינות הזומר הזה תהייה להעלה בדרגה?

מר כתר:

השאלה הראשונה אריכה להיות מופנת
לשר המסחר ולא אלי. אינני יודע על סוג
ועדת הקידום. אני רק חושב, שלו היתה מתמנת ועדה כזאת - לא היה
נחאר אים מבין הקצינים הגבוהים. מצב הקצין במסחר כיום הוא איום
כי אינו יודע כלל מה מותר ומה אסור לו. זאת, בזמן שהמסחר היא גוף
קריטי על יזמה.

נמצאת כאן ברשותי סטטיסטיקה על החת-
פטריות במסחר מינואר ועל ספטמבר של השנה?

1	עוזר מפקח מחוזי
7	מפקח ראשון
3	בעלי כוכב אחד
44	סמלים
511	שוראים

ענין הבחינות במסחר היא רק דירקטיבה
כללית ולא חוק. דבר זה בא כדי לעודד את הקצינים ואת הסמלים ללמוד.
היה זמן שנחנו לקצינים לגשת לבחינות ולהתכונן אליהם לאחר העלתם
בדרגה, אבל נוכחו שאז האנשים מזניחים זאת, ולכן החליטו לבחון
לפני קבלת הדרגה. אינני יכול לענות כעו על המקרה של גבאי, ואחיקור
בענין. אך, לפני קבלת הקצינות מופיע המ... מד בפני וועדה בת 5 קציני
מטה הכוחנים את התכונות האינטלקטואליות שלו, הופעתו החיצונית,
הגובותיו וכו'. גבאי זה עבר את ועדת המבחן, ואין זה קובע אם הוא
עבר בחינות, כי קורה שאנו נוהנים קצינות ומאפשרים להיבחן רק אחר-
כך.

א. אלטמן:

מדברים בזמן האחרון שביפו ובתל-אביב קיים
עולם החתון מפותח מאוד בשטחים שונים.
האם אפשר לסמוע קשה על ענין זה?

מ. סחר:
 אש-בי מגזימים בענין זה, נכון הדבר שבשטח העיר העתיקה החרוטה בישו ישנן תופעות מדאייגות מבחינה מסחרית. יש גם תופעה של זנות, בעיקר של נערות צעירות, כן קורים גם מקרי חוד קטנים, וכסאדם עובר גם בסעות הלילה עלולים לקחת ממנו את העונו. בתודעים האחרונים השתלשנו על המצב וכיום קיימת במקום שטרול שאינו זז כמעט מים, במדינה ובלא-מדינה. כן היסלנו כמעט את ענין הזנות.

י. בן-צבי:
 האם ישנם פרטים על חלוקת העבירות בין העדות השונות של הישוב היהודי בארץ - יוצאי-אירופה, צפון-אפריקה, ארצות-המזרח וכדומה?

מה עושה המסטרך כדי שהעיתונות תקבל הסברה שעליה להרים את קרן המסטרך, ומה אפשר לעשות בסיוח עם מחלקת-חנינוך של הממשלה כדי למנוע עבריינות של צעירים? ישנה בעיה של עולים מארצות כפולין ורומניה, המתחייבים אל המסטרך כאן כפי שהתייחסו אליהם, והיא צורך להסביר להם את החבדלו.

האם אי-אפשר להנהיג חובת סמירה בתורנות נגד החסתננות. לדוגמא - תוסבי ירושלים יכולים לצאת לסמירה נגד מסתנים בסביבתה. זה צריך להעשות, כמובן, יחד עם המסטרך.

ההצעה על הקמת מועדונים לנוער מטעם המסטרך הוא ענין חשוב מאוד בפרינציפ. האם אי-אפשר ליטות זאת באמצעות הגדנ"ע, שהוא לא פוליטי ונמצא בפיקוח מחלקת-חנינוך?

ביחס לדרישות הדתיות כלפי המסטרך, אני חושב שהיזמה צריכה לבוא ממסדר-הדתות והרבנות, כי המסטרך אינה יכולה להנהיג בתחומיה חנות דתיות.

אני מבין שהמסטרך שלנו היא צעירה ולומדת מכל מקום. מיקונים שאל מדוע לומדים רק מאמריקא. ובאמת, מדוע לא יחקרו את יח ברוסיה טביעה-אצבעות או אם יש גם אסירי פוליטיים? אנחנו צריכים לפנות אולי לכל המדינות המכירות בישראל ויש לנו גם נציגות כדי ללמוד מה נעשה גם להעלות רמת המסטרך ולחנינוך התושבים להתייחס למסטרך בכבוד.

היו"ר י. ספיר:
 מכיון שאני רואה שלתייבה זו עוד יהיה חמץ, אני מציע שהחברים יאלו, ומר סחר יענה בתייבה הבאה.

ח. ארואב:
 (א) - מטעמי על רעיון של הקמת ג' נדרמיה לסמירה בחקלאות. האם התקבל דבר זה?

(ב) - האם יש צרכים: המסטרך סמירה אזרחית על-ידי האזרחים במוסדות היא מספיקה?

(ג) - האם יש קשרים בין המסטרך ובין סמירה האזרחית?

ע. אסף:
 אני רוצה לשאול מה הן החקלות הניתנות לחוסר לגבי קניות זולות, מסים וכו'. האם יש למסטרך התחייבויות בקשר למקום עבודתו הקבוע של אושר, בהתאם למקום מגוריו?

ג. מועדני:

האם אפשר להקריב כוח נפרד כפי שהיה קיים
בזמן המנדט? האם אפשר להקים בית-ספר
לפוחעיים צעירים? יש צורך למנוע את ההכרחה והסתננות ולא-רק להפוט
מקרים כאלה.

הנו"ר י. ספיר:

אני רוצה לשאול את מר סחר אם יודות
עבודות של חודש או שבועיים במשך
בא בכלל בחשבון. מהו המצב ביחס למחצית הכלכלית, הפקידות המקצועית
מחן הכסיות האחד חוזב לנכון והועדה צריכה לדון עליהן ולחסיק מסקנות?
הייתי רוצה לנקבל בידיעה הבאה את התקציב הכללי של המחצית לסולם
המסכורות לפי הדרגות. היה רצוי לנקבל קלספיקציה של העבירות לסוגיהן
הנוכחיות. קבלתי מכתב מיו"ר הכנסת לדון בועדה על ענין אבו-ג'וה.

א. אלטמן:

אני מציע לדון בשאלה זו בועדה מחנה.

הנו"ר י. ספיר:

דבר זה אפשרי, וועדה המחנה תביא לפנינו
מסקנות לדיון.

הוחלט שהברי ועדה המחנה יהיו: י. ספיר

- מ. ארם
- י. בן-צבי
- א. אלטמן.

הנו"ר י. ספיר:

הכנסת העבירה את הדיון בחוק האזרחות
לועדה מבוטחת של ועדה חפנים והועדה
לחוק, חוקה ומספט. אנחנו צריכים לבחור לוועדה זו 8 חברים. חברים
אלה צריכים להיות מוכנים לזאת כי אלו ההינח יחייבות מחוץ לזמן ה-
עבודה הרגילה. את ענין המפתח המפלגתי יהיה צורך להתאים גם עם הועדה
החניה.

מוכנני להתתפ בועדה המחנה תהיה: י. ספיר

- א. פרי
- י. בן-צבי
- מ. חזני
- ז. מיקוניס
- ד. בנח
- א. אלטמן
- ר. הרני

הנו"ר י. ספיר:

המין לידיעה זו יהיה כיון ב-11 בפעם 11.
אז נעבד את סדר הידיעות של השבוע הבא.

הידיעה ננעלה ב-11.00